

7.3.2012

TOIMITUS: Leena Talvensaari, Anne Torvinen, Veera Vasara
SÄHKÖPOSTI: etunimi.sukunimi@uusirovaniemi.fi

► Poikki ja pinoon

Mitä se lautakunta oikein tekee?

Murolan lukio on tuottanut rovaniemeläisille päätäjille päänvaivaa pitkään. Rovaniemellä ei ole osattu päättää, kuka lukion tulevaisuudesta loppujen lopuksi päättää.

Marraskuussa kaupunginvaltuusto kävi aiheesta pitkän keskustelun käsitellessään tämän vuoden talousarviota. Lopputulema oli, että nykyisen hallintosäännön mukaan kouluverkosta päättää lautakunta, mutta toki myös valtuusto voi ilmaista periaatteellisen kantansa asiaan.

Pari viikkoa sitten koulutuslautakunta päättikin, että Muurolassa ei ensi syksynä aloita uusia ryhmiä. Päätöksessä ei ollut muuta ihmeellistä kuin se, että lautakunnan jäsenistä kolme äänesti tyhjää.

Mitä ihmettä? Asiantuntijalautakunnan jäsenet eivät halunneet ottaa kantaa asiaan, joka selkeästi kuuluu lautakunnan toimenkuvaan ja joka on puhuttanut rovaniemeläisiä viime vuosina ehkä enemmän kuin mikään muu. Mitä siellä lautakunnassa oikein tehdään, jos ei päätöksiä?

Viime viikolla kaupunginhallitus käytti Muurola-asiassa otto-oikeuttaan, mutta päätös oli sama kuin koulutuslautakunnassa. Tällä kertaa päätöksessä jäi ihmetyttämään Sdp:n takinkäänös. Koulutuslautakunnassa demarit vielä puolisivat Muurolan lukion jatkamista, mutta kaupunginhallituksessa he äänestivät päinvastoin.

Jälkeenpäin demarit selittivät äänestyskäyttäytymistään sillä, että lukioasia ei kuulu kaupunginhallitukselle vaan koulutuslautakunnalle. Kun asian palauttaminen lautakuntaan ei Sdp:n esityksestä huolimatta onnistunut, Sdp:n edustajat päättivät kunnioittaa lautakunnan tahtoa äänestämällä lautakunnan päätöksen mukaisesti.

Mitä ihmettä? Demarit heittivät lapsen pois pesuveiden mukana, sillä tär-

Kulttuurilautakunta ohitettiin luultavasti sen vuoksi, että se olisi päätynt esittämään liian kallista ratkaisua.

keä ei tietenkään ole, mitä päätetään, vaan miten päätetään.

Asiantuntijalautakunnan rooli tuli Muurolan lukion asiassa kyseenalaiseksi. Sama ilmiö on nyt toistumassa Lappia-talon remontin ja mahdollisen laajennuksen suhteen: kulttuurilautakunta ei enää pääse ottamaan asiaan kantaa.

Viellä kuukausi sitten remontti oli kulttuurilautakunnan käsiteltävänä, kun Lappia-talon tarveselvitysraportti valmistui. Selvitykseen kaivattiin kuitenkin lisätietoja, minkä vuoksi lautakunta ei tehnyt esitystä Lappia-talon remontin laajuudesta.

Lautakunnan piti kokoontua pikimmiten uudelleen, mutta kokous ei enää ollutkaan tarpeellinen. Lautakunnalle ilmoitettiin, että asia tulee kaupunginhallituksen käsittelyyn ilman kulttuurilautakunnan päätöstä.

Mitä ihmettä? Toki näinkin voi toimia varsinkin, kun lopullisen päätöksen Lappia-talon remontista tekee kaupunginvaltuusto parin viikon kuluttua. Mutta mikä se asiantuntijalautakunnan rooli oikein on, ellei edes lausunnon antaminen?

Kulttuurilautakunta ohitettiin luultavasti sen vuoksi, että se olisi päätynt esittämään liian kallista ratkaisua. Tässä ratkaisussa Lappia-talosta olisi tehty toimiva teatteri- ja kongressitalo rakentamalla sinne kaksi uutta teatterisalia.

Totta on, että halvemmallakin selvi-

tään. Tehdään taloon peruskorjaus, rakennetaan se pakollinen lavastamo, mutta pidetään huoneratkaisut muuten ennallaan.

Harmi vain, että halvin ratkaisu ei kannata kovin pitkälle tulevaisuuteen. Sen jälkeen Rovaniemellä ei edelleenkään ole toimivaa teatteritaloa – on vain talo, jossa teatteri joutuu toimimaan.

Leena Talvensaari

leena.talvensaari@uusirovaniemi.fi

► Kolumni

Upeiden revontulten talvi

• Olen seurannut Ylläksellä hiihtoloman viettoa. Ravintoloiden terasseja lapioidaan auki niin, että turisti saa istua aurinkolasit päässä oluttuopin äärellä. Autoja pörrää ja ihmiset ovat innoissaan lomasta. Jounin kauppaan pursuaa niin väkeä kuin hintavia herkkujakin.

Nyt on kaikki edellytykset nauttia talvisesta luonnosta haluamallaan tavalla. Rinteissä riittää vilskettä ja laduilla monennäköistä hiihtäjää. Minua ilahduttaa se, että Ylläksellä voi luontevasti hiihtää leppoisaa tahtiin. Hyvin hoidetulle 330 kilometrin latuverkostolle mahtuu väkeä.

Lapsetkin hiihtävät mielellään perheen mukana, kun tavoitteena on seuraava latukahvila tarjoiluineen. Lämmin mehu höyryää ja hikiset varusteet kuivahtavat sopivasti.

Laavuilla kesyillä kuukkeleilla on kissanpäivät. Ruokaa on niin paljon, että linnut lennättävät herkkupaloja varastoihin tulevan varalle. Oranssinharmaa kuukkeliki on näyttävä lintu. Se lehahtaa paikalle hiljaa ja syö vaikka kädestä.

Olen nähnyt viime aikoina elämäni upeimpia revontulia. Taivaantulet ovat leiskunneet koko taivaankannen alueella. Tavallisen vihreän värin lisäksi olen nähnyt violetta väriä.

Hankalinta revontulten katselussa on oikea ajoitus. Se on sellaista käyttämistä. Japanilaiset ovat hyvin kiitollisia, jos heille kertoo revontulien ilmaantumisen.

Toisin kävi omassa pihapiirissäni. Katsellessani haltioituneena taivaalle huomasin naapurikämpän ulko-ovella tupakoitsijan tuijottelemassa varpaitaan. Vinkkasin katsomaan taivaalle. Mies vilkaisi ja totesi, että revontuliapa ei kaupungissa juuri näe. Sitten hän palasi kiireesti kämppäänsä.

Aina loma ei mene suunnitelmien mukaan. Yksi ystäväni oli tullut Helsingistä lomaillemaan Ylläkselle. Heti ensimmäisenä päivänä hän kaatui laskettelurinteessä ja loukkasi jalkansa. Onneksi Ylläkseltä löytyy hyvin lääkäripalveluja.

Flunssakausi napsii niin lomalaisia kuin työntekijöitäkin. Ja sitten kun tauti on tarttunut se roikkuu ihmisessä kynsin hampain. Ei lähde sitten millään.

Oma lukunsa on kausityöntekijöiden asunnot. Joissakin home haisee ja sairastuttaa väkeä. Pienipalkkaisen työntekijän on tyydyttävä halpoihin asumisratkaisuihin. Hakiessani peräjälkeen toisen antibioottikuurin poskiontelotulehdukseen lääkäri kertoi tietyissä asunnoissa sairasteltavan joka talvi. Tuntuu hölmöläisen hommalta. Ja vastuuttomalta.

Nautitaan nyt Suomen talven parhaista puolista. Jos minulta kysyttäisiin lempivuoden aikaa, se olisi kevättalvi. Onko parempaa kuin hiihdellä kevähangilla aurin-gonpaisteessa?

Riitta Karhusilta

Kirjoittaja on savolais-syntyinen, Rovaniemellä asuva tunturi- ja luonto-opas.

► Jopelo

